

POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU (ósma izba)

z dnia 30 września 2014 r.(*)

Odwołanie – Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Skarga o stwierdzenie nieważności – Złożenie oryginału skargi w sekretariacie Sądu po terminie – Opóźnienie w dostarczeniu poczty – Pojęcie „siły wyższej lub nieprzewidywalnych okoliczności” – Odwołanie w części oczywiście bezzasadne, a w części oczywiście niedopuszczalne

W sprawie C-138/14 P

mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wniesione w dniu 21 marca 2014 r.,

Firma Handlowa Faktor B. i W. Gęsina, Gęsina Wojciech, z siedzibą w Warszawie (Polska), reprezentowana przez H. Mackiewicza, adwokata,

wnosząca odwołanie,

w której drugą stroną postępowania jest:

Komisja Europejska,

strona pozwana w pierwszej instancji,

TRYBUNAŁ (ósma izba),

w składzie: C.G. Fernlund (sprawozdawca), prezes izby, A. Ó Caoimh i E. Jarašiūnas, sędziowie,

rzecznik generalny: P. Cruz Villalón,

sekretarz: A. Calot Escobar,

podjąwszy, po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy w drodze postanowienia z uzasadnieniem, zgodnie z art. 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem,

wydaje następujące

Postanowienie

1 W odwołaniu Firma Handlowa Faktor B. i W. Gęsina, Gęsina Wojciech wnosi o uchylenie postanowienia Sądu Faktor, B i W. Gęsina/Komisja (T-468/12, EU:T:2014:46, zwanego dalej „zaskarżonym postanowieniem”), w którym Sąd odrzucił jej skargę o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 554/2012 z dnia 19 czerwca 2012 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej (Dz.U. L 166, s. 20).

Zaskarżone postanowienie

2 Na mocy zaskarżonego postanowienia, wydanego zgodnie z art. 111 regulaminu postępowania przed Sądem, Sąd ten odrzucił jako niedopuszczalną, bez otwierania procedury ustnej, skargę Firmy Handlowej Faktor B. i W. Gęsina, Gęsina Wojciech.

3 W pkt 10, 12 i 13 tego postanowienia Sąd odwołał się do reguł dotyczących terminów na wniesienie skargi, zawartych w art. 263 akapit szósty TFUE, a także w art. 101 § 1 lit. b) i art. 102 § 1 i 2 regulaminu postępowania przed Sądem. Stwierdził on, że w niniejszym wypadku termin na wniesienie skargi upłynął w dniu 21 września 2012 r.

4 Uznawszy w pkt 14 rzeczonego postanowienia, że skarga Firmy Handlowej Faktor B. i W. Gęsina, Gęsina Wojciech została wniesiona do sekretariatu Sądu za pośrednictwem faksu w dniu 18 września 2012 r., Sąd orzekł, że nastąpiło to przed upływem terminu na wniesienie skargi.

5 Sąd przypomniał jednakże w pkt 15 zaskarżonego postanowienia, że zgodnie z art. 43 § 6 regulaminu postępowania przed Sądem data wpływu do sekretariatu za pośrednictwem faksu kopii podpisanego oryginału pisma procesowego jest, dla celów zachowania terminów procesowych, uwzględniana jedynie wówczas, gdy podpisany oryginał pisma procesowego zostanie złożony w sekretariacie Sądu nie później niż dziesięć dni po otrzymaniu faksu. Tymczasem w pkt 16 tego postanowienia Sąd stwierdził, że podpisany oryginał skargi wpłynął do sekretariatu Sądu dopiero w dniu 16 października 2012 r., czyli po upływie terminu dziesięciu dni, o którym mowa w tymże art. 43 § 6. Na tej podstawie uznał on w pkt 16 postanowienia, że skarga została wniesiona do Sądu po terminie.

6 Sąd rozważył argument wnoszącej odwołanie, zgodnie z którym stwierdzone przekroczenie terminu było wynikiem nieprzewidywalnych okoliczności lub siły wyższej w rozumieniu art. 45 akapit drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, gdyż wysłała ona przesyłkę zawierającą oryginał skargi listem poleconym za potwierdzeniem odbioru w dniu przesłania kopii skargi faksem. Sąd orzekł w pkt 38 zaskarżonego postanowienia, że wnosząca odwołanie nie wykazała zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności lub siły wyższej i stwierdził w pkt 39 tego postanowienia, że skarga musi zostać odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.

W przedmiocie odwołania

7 Zgodnie z art. 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem, jeżeli odwołanie jest w całości lub w części oczywiście niedopuszczalne lub oczywiście bezzasadne, Trybunał może, w każdej chwili, na wniosek sędziego sprawozdawcy i po zapoznaniu się ze stanowiskiem rzecznika generalnego, odpowiednio odrzucić lub oddalić to odwołanie w drodze postanowienia z uzasadnieniem.

8 Powyższy przepis proceduralny należy zastosować w ramach niniejszego odwołania.

9 Wnosząca odwołanie podnosi, że odrzucając skargę Sąd naruszył art. 111 swego regulaminu postępowania, w sytuacji gdy skarga ta nie była oczywiście niedopuszczalna, a także art. 45 akapit drugi statutu Trybunału, dokonując błędnej interpretacji pojęcia „nieprzewidywalnych okoliczności” oraz odmawiając uznania, iż w niniejszym wypadku takie okoliczności wystąpiły.

10 Wnosząca odwołanie twierdzi, że fakt, iż dla dostarczenia jej pisma z Warszawy (Polska) do Luksemburga (Luksemburg) konieczny był okres prawie miesiąca, stanowi nadzwyczajne zdarzenie, w sytuacji gdy, zgodnie z art. 16 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz.U. 1998, L 15, s. 14), zmienionej dyrektywą 2008/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lutego 2008 r. (Dz.U. L 52, s. 3) oraz załącznikiem II do niej, doręczanie poczty w Unii Europejskiej następuje w ciągu pięciu dni roboczych. Sam Sąd miałby przyznać zaistnienie wyjątkowego zdarzenia w pkt 33 zaskarżonego postanowienia.

11 Wnosząca odwołanie uważa, że działała z zachowaniem wymaganej należytej staranności, powierzając przedsiębiorcy przesyłkę w dniu, który zgodnie z obowiązującymi przepisami umożliwił doręczenie tej przesyłki w wymaganym terminie. Zauważa ona, że wysłała skargę trzy dni przed wygaśnięciem przewidzianego prawem terminu, który upływałby w dniu 21 września 2012 r., i miała ona prawo uznać, że skarga ta dotrze do

adresata „przed upływem dziesięciu dni”. Wnosząca odwołanie podkreśla, że termin dziesięciu dni odpowiada dziesięciodniowemu terminowi uwzględniającemu odległość, przewidzianemu w art. 102 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem. Ponadto twierdzi ona, że nie miała żadnego wpływu na dostarczenie poczty przez publiczne przedsiębiorstwo usług pocztowych, Poczta Polska SA, i innych operatorów pocztowych, którzy brali w nim udział. Podważa ona również twierdzenie zawarte w pkt 13 zaskarżonego postanowienia, zgodnie z którym 21 września 2012 r. stanowił ostateczny termin na wniesienie jej skargi. Zdaniem wnoszącej odwołanie termin na wniesienie skargi upływałby de facto w dniu 28 września 2012 r.

12 Wnosząca odwołanie twierdzi, że w pkt 32 zaskarżonego postanowienia Sąd w skrajny sposób ograniczył pojęcia „nieprzewidywalnych okoliczności” i „siły wyższej” do katastrof naturalnych lub braku funkcjonowania administracji, okoliczności, które nie wystąpiły na terytorium Unii od czasu zakończenia II wojny światowej. Zdaniem wnoszącej odwołanie, celem prawodawcy nie było z pewnością ustanowienie przepisów, które znajdowałyby zastosowanie wyłącznie w nielicznych skrajnych przypadkach.

13 Wnosząca odwołanie dodaje wreszcie, że popełniła usprawiedliwiony błąd, który może w wyjątkowych okolicznościach pozwolić na uznanie, iż czynność niedokonana z zachowaniem terminu procesowego musi jednak zostać uwzględniona.

14 Na wstępie należy zbadać datę upływu terminu na wniesienie skargi w niniejszym przypadku. Wnosząca odwołanie twierdzi w jednym z fragmentów swego odwołania, że termin ten upływałby w dniu 21 września 2012 r., podnosząc jednocześnie w innych jego fragmentach, iż termin ten został de facto przedłużony do dnia 28 września 2012 r., wbrew temu co uznał Sąd. Należy jednak stwierdzić, że Sąd słusznie orzekł w pkt 12–16 zaskarżonego postanowienia, że zgodnie z art. 101 § 1 lit. b) i art. 102 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem termin na wniesienie skargi upłynął w dniu 21 września 2012 r. o północy. Sąd przypomniał również prawidłowo, że zgodnie z art. 43 § 6 tegoż regulaminu data wpływu do sekretariatu kopii skargi jest, dla celów zachowania terminów procesowych, uwzględniana jedynie wówczas, gdy podpisany oryginał skargi zostanie złożony w sekretariacie Sądu nie później niż dziesięć dni po wniesieniu tej kopii. Ponieważ kopia ta została wniesiona w dniu 18 września 2012 r. a oryginał skargi wpłynął do sekretariatu Sądu dopiero w dniu 16 października 2012 r., Sąd prawidłowo uznał w pkt 16 zaskarżonego postanowienia, że skarga została wniesiona po terminie.

15 Dziesięciodniowy termin przewidziany w art. 43 § 6 regulaminu postępowania przed Sądem dotyczy zatem wyłącznie złożenia oryginału skargi i nie powoduje przedłużenia terminu na wniesienie skargi.

16 Należy dodać, że okoliczność, iż okres konieczny na dostarczenie odnośnego pisma do sekretariatu Sądu, który wyniósł prawie miesiąc, wyraźnie przekroczył dziesięć dni, nie ma w niniejszym wypadku znaczenia dla oceny czy wystąpiły nieprzewidywalne okoliczności lub siła wyższa. Jak zauważył bowiem Sąd w pkt 24 zaskarżonego postanowienia, powołanie się na nieprzewidywalne okoliczności lub siłę wyższą ma pozwolić osobie zainteresowanej jedynie na uzasadnienie braku wpływu skargi do sekretariatu najpóźniej w ostatnim dniu ustanowionego terminu. W związku z tym zdarzenie, które miało miejsce po upływie terminu na wniesienie skargi, w żadnym razie nie może zostać uwzględnione dla celów stwierdzenia wystąpienia nieprzewidywalnych okoliczności lub siły wyższej.

17 Należy również przypomnieć, że terminy na wniesienie skargi zgodnie z art. 263 TFUE mają charakter bezwzględnie wiążący, a ścisłe stosowanie przepisów proceduralnych odpowiada wymogom pewności prawa oraz konieczności zapobieżenia jakiegokolwiek dyskryminacji lub arbitralnemu traktowaniu w ramach wymiaru sprawiedliwości. Odstąpienie od terminów procesowych może nastąpić wyłącznie w zupełnie wyjątkowych okolicznościach, w razie wystąpienia nieprzewidywalnych okoliczności lub w przypadku siły wyższej (zob. w szczególności wyrok *Bell & Ross/OHIM*, C-426/10 P, EU:C:2011:612, pkt 43).

18 Tym samym Sąd prawidłowo zastosował orzecznictwo przypomniane w poprzednim punkcie niniejszego postanowienia.

19 Sąd przypomniał również prawidłowo w pkt 20 zaskarżonego postanowienia, że pojęcie siły wyższej lub nieprzewidywalnych okoliczności obejmują, poza obiektywnym elementem dotyczącym nadzwyczajnych i leżących poza sferą wnoszącej odwołanie okoliczności, element subiektywny, polegający na obowiązku zabezpieczenia się przez nią przed skutkami nadzwyczajnych zdarzeń poprzez przedsięwzięcie odpowiednich środków, bez konieczności nadmiernych poświęceń. Wnosząca odwołanie powinna zwłaszcza nadzorować starannie przebieg postępowania, a w szczególności wykazać się starannością w celu dochowania przewidzianych terminów.

20 Sąd prawidłowo zauważył w pkt 21 tego postanowienia, że pojęcie siły wyższej nie stosuje się do sytuacji, w której staranna i przezorna osoba była obiektywnie w stanie nie dopuścić do upływu terminu na złożenie skargi oraz również prawidłowo stwierdził w pkt 22 rzeczonego postanowienia, że ma to także zastosowanie do pojęcia nieprzewidywalnych okoliczności. Definicja tego ostatniego pojęcia pokrywa się bowiem z definicją siły wyższej. Sąd na tej podstawie poprawnie wywnioskował w pkt 23 tegoż postanowienia, iż dla celów zakwalifikowania zdarzenia jako nieprzewidywalnych okoliczności lub zaistnienia siły wyższej powinno ono być niemożliwe do uniknięcia w takim znaczeniu, że stawałoby się ono determinującą przyczyną braku dochowania terminu.

21 W niniejszym przypadku należy stwierdzić, wbrew twierdzeniom wnoszącej odwołanie, że Sąd w żadnym razie nie przyznał w pkt 33 zaskarżonego postanowienia, że wystąpiło wyjątkowe zdarzenie. W punkcie tym Sąd wyłącznie bowiem podkreślił ściśle ograniczony charakter pojęć nieprzewidywalnych okoliczności i siły wyższej także w sytuacji zaistnienia takiego zdarzenia, czego wyrazem jest posłużenie się zwrotami „w każdym wypadku” oraz „nawet jeśli nie zakwestionowano zaistnienia wyjątkowego zdarzenia”. W żaden sposób z tego pkt 33 nie wynika, że opisana sytuacja mogłaby być uznana za zachodzącą w niniejszym wypadku.

22 Okoliczność, że art. 102 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem przewiduje dziesięciodniowy termin uwzględniający odległość, nie oznacza, wbrew temu, co twierdzi wnosząca odwołanie, że dostarczenie poczty w terminie przekraczającym dziesięć dni stanowi nieprzewidywalną okoliczność lub przypadek zaistnienia siły wyższej. Termin, który uwzględnia odległość, został wprowadzony w celu odzwierciedlenia większej lub mniejszej odległości do pokonania oraz zróżnicowanej szybkości działania operatorów pocztowych. Termin ten nie odpowiada zatem maksymalnemu gwarantowanemu okresowi na dostarczanie poczty, lecz okresowi, w jakim każda przesyłka nadana w jakimkolwiek miejscu w Unii powinna co do zasady móc dotrzeć do sekretariatu Sądu, choć nie można wykluczyć, iż ten okres czasu zostanie przekroczony.

23 Sama opieszałość w dostarczaniu poczty, z zastrzeżeniem innych szczególnych okoliczności, takich jak wskazane przez Sąd w pkt 32 zaskarżonego postanowienia, obejmujących brak funkcjonowania administracji, katastrofę naturalną lub strajk, nie może stanowić sama w sobie nieprzewidywalnych okoliczności lub siły wyższej, którym wnosząca odwołanie nie mogła zapobiec.

24 Uwzględniając ścisły charakter dziesięciodniowego terminu przewidzianego w art. 43 § 6 regulaminu postępowania przed Sądem, wnosząca odwołanie powinna była podjąć szczególne środki ostrożności w celu upewnienia się, że termin ten zostanie dochowany.

25 W rezultacie Sąd nie naruszył prawa orzekając, że wnosząca odwołanie nie wykazała wystąpienia nieprzewidywalnych okoliczności lub siły wyższej, i odrzucając wniesioną do niego skargę jako oczywiście niedopuszczalną.

26 Co się tyczy podniesionego przez wnoszącą odwołanie argumentu dotyczącego usprawiedliwionego błędu w celu uzasadnienia wniesienia oryginału skargi po terminie, należy zauważyć, że argument ten nie został podniesiony przed Sądem. Stanowi on w rezultacie nowy zarzut, który jest w związku z tym oczywiście niedopuszczalny.

27 Wynika stąd, że zgodnie z art. 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem odwołanie należy oddalić jako w części oczywiście bezzasadne, a w części oczywiście niedopuszczalne.

W przedmiocie kosztów

28 Zgodnie z art. 137 regulaminu postępowania przed Trybunałem, który znajduje zastosowanie do postępowania odwoławczego na mocy art. 184 § 2 tegoż regulaminu, Trybunał orzeka o kosztach w postanowieniu kończącym postępowanie.

29 Ponieważ niniejsze postanowienie wydano przed doręczeniem skargi stronie pozwanej oraz w związku z tym zanim mogła ona ponieść koszty, wnosząca odwołanie pokryje własne koszty.

Z powyższych względów Trybunał (ósma izba) postanawia, co następuje:

- 1) **Odwołanie zostaje oddalone.**
- 2) **Firma Handlowa Faktor B. i W. Gęsina, Gęsina Wojciech pokrywa własne koszty.**

Podpisy

* Język postępowania: polski.